

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 22, 2012

Nummer 22, 2012

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBARN:2012:BY2330](#) 23-10-2012

GS Gelderland

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBMAA:2012:BY1088](#) 17-10-2012

Sittard-Geleen, weigering omgevingsvergunning terras

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBGRO:2012:BY0516](#) 08-10-2012

Groningen, omgevingsvergunning kinderdagverblijf

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY0983](#) 24-10-2012

Assen

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BY1068](#) 24-10-2012

GS Noord Brabant

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2012:BX8253](#) 26-09-2012

Veenendaal/bestemmingsplan 'Nijverkamp'

RECHTSPRAAK

GS Gelderland

De bevoegdheid tot het opleggen van een last onder dwangsom is voor een ander oogmerk gebruikt dan waarvoor de wetgever die bevoegdheid heeft bedoeld (détournement de pouvoir)

Casus

Last onder dwangsom wegens overtreding voorschrift van een milieuvergunning. De overtreding bestaat uit het uitvoeren van werkzaamheden buiten de vergunde bedrijfstijden. Eiseres betoogt onder meer dat, gelet op de omstandigheden, verweerder de last onder dwangsom niet in redelijkheid heeft kunnen opleggen.

Rechtsvraag

Heeft verweerder zijn bevoegdheid tot het opleggen van een last onder dwangsom op de juiste wijze gebruikt?

Uitspraak

Ter zitting is gebleken dat verweerder met het opleggen van de last onder dwangsom niet zozeer het oog had op het stilleggen van de werkzaamheden, maar meer op een signaal aan de buitenwereld dat dit soort situaties niet gedoogd wordt. Gelet op het grote maatschappelijke belang van het betrokken project moesten de activiteiten doorgaan. Ook de hoogte van de dwangsom duidt erop dat verweerder veeleer een signaal heeft willen afgeven dan daadwerkelijk de werkzaamheden stilleggen. Daarmee heeft verweerder zijn bevoegdheid tot het opleggen van een dwangsom voor een ander oogmerk gebruikt dan waarvoor de wetgever deze bevoegdheid heeft bedoeld, hetgeen in strijd is met de Algemene wet bestuursrecht.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 23-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RBARN:2012:BY2330

Zaaknummer: 12/2200

Wetsartikelen: 3:3 Awb en 5:32 Awb

RECHTSPRAAK

Sittard-Geleen, weigering omgevingsvergunning terras

Uitgebreide openbare voorbereidingsprocedure ook bij weigering omgevingsvergunning

Verweerder heeft een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan voor de aanleg van een terras geweigerd met toepassing van de reguliere voorbereidingsprocedure.

De rechtbank overweegt dat gelet op artikel 3.10, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo de uniforme openbare voorbereidingsprocedure als bedoeld in afdeling 3:4 van de Awb van toepassing is indien het een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan betreft. In de aanvraag heeft verweerder ook vermeld dat de uitgebreide procedure van toepassing is. Voorts heeft verweerder bij brief van 28 juni 2011 vermeld dat de behandeling van de aanvraag plaatsvindt volgens de uitgebreide procedure. Blijkens de stukken heeft verweerder deze procedure echter feitelijk niet gevolgd. Uit het verhandelde ter zitting is gebleken dat verweerder zich op het standpunt heeft gesteld dat bij een weigering om een omgevingsvergunning te verlenen alsnog toepassing kan worden gegeven aan de reguliere procedure. Naar het oordeel van de rechter dient echter, in het geval waarin een omgevingsvergunning geweigerd wordt, dezelfde procedure te worden gevolgd als wanneer deze wel verleend zou worden. De rechtbank verwijst in dit kader naar de memorie van toelichting bij de Aanpassingswet uniforme openbare voorbereidingsprocedure Awb (Kamerstukken II 2003/04, 29 421, nr. 3, p. 12). De wetgever heeft daarin onder meer overwogen dat de 'vantoepassingverklaring' (van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure) vanzelfsprekend ook de gevallen omvat die uiteindelijk leiden tot afwijzing van een aanvraag, dus weigering van de vergunning. Dit laat onverlet dat de uniforme openbare voorbereidingsprocedure alleen op een positief besluit van toepassing kan worden verklaard, maar dit moet dan uitdrukkelijk uit de tekst van de desbetreffende bepaling volgen, aldus de wetgever. Volgens de rechtbank is in de Wabo een dergelijke uitzondering niet opgenomen, zodat verweerder naar dezerzijds oordeel gehouden was om ook in het onderhavige geval de uitgebreide procedure als bedoeld in paragraaf 3.3 van de Wabo toe te passen.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 17-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RBMAA:2012:BY1088

Zaaknummer: AWB 12/654

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onder c Wabo, 2.12 lid 1 aanhef en onder a Wabo, 3.10 lid 1 Wabo en 3:4 Awb

RECHTSPRAAK

Groningen, omgevingsvergunning kinderdagverblijf

Geluidsoverlast stemgeluid kinderdagverblijf

Casus

Verweerder heeft een omgevingsvergunning verleend ten behoeve van een kinderopvang. Verzoekers hebben bezwaar en beroep ingesteld onder meer omdat zij vrezen voor onaanvaardbare geluidsoverlast door buiten aanwezige en spelende kinderen. Verweerder stelt zich op het standpunt dat het stemgeluid niet valt onder de geluidsvoorschriften en dat een kinderdagverblijf niet meldingsplichtig is op grond van de Wet Milieubeheer.

Rechtsvraag

Moet het stemgeluid van de kinderen in de kinderopvang betrokken worden in de belangenafweging voor de omgevingsvergunning nu stemgeluid niet onder de geluidsvoorschriften valt en een kinderdagverblijf niet meldingsplichtig is op grond van de Wet Milieubeheer?

Uitspraak

De voorzieningenrechter onderschrijft verweerders standpunt dat stemgeluid niet valt onder de milieuvoorschriften en dat een kinderdagverblijf niet milieuvergunningplichtig is. Dat neemt echter niet weg dat geluidsoverlast door kinderstemmen, in casu met name vanuit de op de binnenplaats gesitueerde speelplaats, een belang is dat verweerder op behoorlijke wijze in de belangenafweging dient te betrekken. De enkele opmerking dat kindergeluid niet onder de milieuwetgeving valt, is daartoe volstrekt onvoldoende. Verzoekers hebben, naar het oordeel van de voorzieningenrechter, goed onderbouwd waarom zij vinden dat verweerder een groter gewicht had moeten toekennen aan het door hen gestelde belang van geluidsoverlast. Verzoekers hebben gewezen op het 'klankkasteffect', wat door verweerder niet is bestreden. Gelet op de omringende bebouwing, blijkend uit de tot de gedingstukken behorende foto's en tekeningen, acht de voorzieningenrechter de stelling omtrent het klankkasteffect niet onaannemelijk. Van belang is dat het kinderdagverblijf is gesitueerd op een volledig door bebouwing omsloten binnenterrein.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 08-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RBGRO:2012:BY0516

Zaaknummer: Awb 12/856 en Awb 12/857

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 onder c Wabo, 2.12 lid 1 onder a sub 2 Wabo en 4 lid 9 bijlage II Bor

RECHTSPRAAK

Assen

Ondanks het bestaan van een milieuvergunning voor de inrichting kan de vergunning voor een in zo'n inrichting te organiseren evenement worden geweigerd vanwege de gevolgen van dat evenement voor het milieu

Casus

Weigering van vergunning voor een hardstyle house-evenement wegens te duchten geluidshinder. In beroep bij de Rechtbank Assen is het besluit in stand gebleven. In hoger beroep betoogt appellant dat de rechtbank heeft miskend dat verweerder (B&W van Assen) de evenementenvergunning niet kan weigeren in het belang van de bescherming van het milieu, indien het evenement plaatsvindt in een inrichting waarvoor al een milieuvergunning is verleend. Volgens appellant kan het bevoegd gezag in een dergelijk geval geluidsoverlast in het kader van een evenementenvergunning niet meewegen.

Rechtsvraag

Is hier sprake van een bijzonder geval op basis waarvan de vergunning kan worden geweigerd?

Uitspraak

Indien voor een inrichting een milieuvergunning is verleend, dient de bescherming van het milieu in beginsel plaats te vinden door handhaving van de aan die vergunning verbonden voorschriften ten aanzien van de activiteiten die in de inrichting plaatsvinden. In bijzondere gevallen kan evenwel een vergunning voor een in zo'n inrichting te organiseren evenement worden geweigerd met het oog op de gevolgen van dat evenement voor het milieu. Een dergelijk geval doet zich voor, indien gelet op de aard van het evenement het op voorhand hoogstwaarschijnlijk is dat de voorschriften die bij en krachtens de Wet milieubeheer aan de inrichting zijn gesteld bij het houden van het evenement zullen worden overtreden en het handhavend optreden tegen die overtreding, zodra die zich voordoet, uit een oogpunt van

openbare orde in redelijkheid niet verantwoord kan worden geacht.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 24-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY0983

Zaaknummer: 201108666/1/A3

Wetsartikelen: 8.1 Wm (oud), 1:8 APV Assen, 2:24 APV Assen en 2:25 APV Assen

RECHTSPRAAK

GS Noord Brabant

Geen uitzondering op vergunningplicht wegens bestaand gebruik, nu sprake is van een project in de zin van de Habitatrichtlijn en niet vaststaat of dit project vóór 10 juni 1994 rechtmatig tot stand is gebracht. Tevens staat niet vast of concreet zicht op legalisatie bestaat

Casus

Afwijzing van verzoeken om handhavend op te treden tegen het zonder vergunning krachtens de Natuurbeschermingswet 1998 (NB-wet 1998) onttrekken van grondwater in de omgeving van Natura 2000-gebieden. Appellante stelt zich op het standpunt dat geen beroep kan worden gedaan op de uitzondering van de vergunningplicht voor bestaand gebruik als bedoeld in artikel 19d, derde lid, van de Nbw 1998. Voorts heeft het college zich volgens appellante ten onrechte op het standpunt gesteld dat concreet zicht op legalisatie bestaat.

Rechtsvragen

1. Is er sprake van een uitzondering van de vergunningplicht?
2. Bestaat concreet zicht op legalisatie voor zover wel in strijd met de NB-wet 1998 wordt gehandeld?

Uitspraak

Niet in geschil is dat het onttrekken van grondwater gevolgen heeft voor de Natura 2000-gebieden en dat het onttrekken van grondwater op de locaties waarop de handhavingsverzoeken zien, bestaand gebruik is als omschreven in de NB-wet 1998 (oud).

Volgens jurisprudentie van de Afdeling kan echter bij bestaand gebruik dat kan worden aangemerkt als de exploitatie van een project in de zin van de Habitatrichtlijn geen beroep worden gedaan op de uitzondering van de vergunningplicht wanneer voor dit gebruik niet reeds vóór de referentiedatum van 10 juni 1994 voor Vogelrichtlijngebieden toestemming is verleend dan wel anderszins niet vaststaat dat dit gebruik vóór die datum rechtmatig tot stand

is gebracht. Dit houdt verband met het bepaalde in de Habitatrichtlijn. De hier betrokken gebieden zijn vóór 10 juni 1994 aangewezen als Vogelrichtlijngebieden. Er is niet gebleken dat de grondwateronttrekkingen vóór 10 juni 1994 rechtmatig tot stand zijn gebracht. Mitsdien stond niet vast dat een beroep kon worden gedaan op de uitzondering van vergunningplicht. Evenmin staat vast dat het onttrekken van grondwater in overeenstemming is met het (concept-)beheersplan in welk geval geen vergunning zou zijn vereist; daarmee staat niet vast dat concreet uitzicht op legalisatie bestaat.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 24-10-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BY1068

Zaaknummer: 201101092/1/A4

Wetsartikelen: 1 aanhef en onder m NB-wet 1998, 19d NB-wet 1998 en 6 Habitatrichtlijn

RECHTSPRAAK

Veenendaal/bestemmingsplan ‘Nijverkamp’

Papieren versie en elektronische versie van bestemmingsplan.

Discrepancie tussen verbeelding en vaststellingsbesluit.

Wegbestemmen legaal gebruik

Een ontwerpplan heeft met ingang van 31 december 2009 ter inzage gelegen, zodat de papieren verbeelding beslissend is. Daarna is het ontwerp met ingang van 20 mei 2010 nogmaals ter inzage gelegd, omdat bij de eerste terinzagelegging abusievelijk een geluidsonderzoek niet ter inzage zou hebben gelegen. Nu vaststaat dat het ontwerp dat op 20 mei 2010 nogmaals ter inzage is gelegd gelijk is aan het ontwerp dat op 31 december 2009 ter inzage is gelegd, met dien verstande dat bij het opnieuw ter inzage gelegde ontwerp het geluidsonderzoek is gevoegd, met het herstellen van een dergelijke omissie geen wezenlijk ander plan ter inzage heeft gelegen. Dat betekent dat voor de vraag of artikel 1.2.3 lid 1 en 2 Bro of artikel 8.1.1 lid 1 en 2 Bro van toepassing is, de eerste terinzagelegging van het ontwerp bepalend is. Hieruit volgt dat in dit geval de papieren versie van het vastgestelde plan beslissend is. Reeds daardoor kunnen de eventuele onvolkomenheden op de digitale verbeelding en de onduidelijkheden die kunnen zijn ontstaan door het plaatsen van een onjuiste versie van de vastgestelde verbeelding op <www.ruimtelijkeplannen.nl> niet leiden tot vernietiging van het bestreden besluit. De wijziging van de milieucategorie ter plaats die is opgenomen in een bij het bestreden besluit behorend overzicht is ten onrechte niet verwerkt op de bij het vaststellingsbesluit behorende verbeelding. De verbeelding stemt in zoverre niet overeen met het vaststellingsbesluit, hetgeen in strijd is met de rechtszekerheid. Legale bouwwerken dienen in beginsel, gelet op de rechtszekerheid, geheel als zodanig te worden bestemd. Dit uitgangspunt kan onder meer uitzondering vinden als een dienovereenkomstige bestemmingsregeling op basis van nieuwe inzichten niet langer in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening en het belang bij de beoogde nieuwe regeling zwaarder weegt dan de gevestigde rechten en belangen. Ten aanzien van de stelling van de raad dat de bestaande legale bedrijfsbebouwing als zodanig is bestemd met toepassing van de afwijkingsbevoegdheid, wordt overwogen dat een minder rechtszekere situatie ontstaat als de aanvaardbaarheid van bestaande legale bebouwing afhankelijk wordt gesteld van een nader besluit. Een dergelijke regeling is niet passend om bestaande en legale bouwwerken als

zodanig te bestemmen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 26-09-2012

ECLI: ECLI:NL:RVS:2012:BX8253

Zaaknummer: 201107635/1/T1/R3

Wetsartikelen: 46 lid 6 Wet RvS, 1.2.1 lid 1 aanhef en onder b Bro, 1.2.3 lid 1 en 2 Bro en 8.1.1 lid 1 Bro